

Contencios administrativ și fiscal.
Salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Curtea Constituțională a statuat că nivelul maxim al salariului de bază trebuie să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, prevăzute de Legea cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Decizia 36/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - completul pentru soluționarea unor dezlegări de drept stabilește că, *deși hotărârile judecătorești pronunțate pentru obținerea unor drepturi salariale au efecte doar între părțile ce au luat parte la judecată, totuși se observă că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală și, prin urmare, aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceasta fiind logica egalizării drepturilor salariale avute în vedere de legiuitor la edictarea textului legal (pct. 79-80).*

În privința stabilirii cuantumului salariului maxim este relevantă Decizia ÎCCJ nr. 49/18.06.2018 - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în conformitate cu care „în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, informa modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.”

SENTINȚA ADMINISTRATIVĂ Nr. 602/CAF/2022
(definitivă la 20.03.2023, prin respingerea recursului)

Prin acțiunea înregistrată în dosar nr. xxxx/107/2021 reclamanta AA, a solicitat:

1.Să fie obligată BB la emiterea unui ordin al P prin care să stabilească cuantumul salariului meu de bază la nivelul salariului de bază maxim existent la CC, pentru funcția de consilier superior, începând cu data de 18 mai 2018 până în prezent, precum și pentru viitor;

2.Să fie obligată pârâta BB să calculeze și să-mi plătească diferențele salariale ce rezultă din drepturile salariale menționate pentru ultimii trei ani anterior introducerii prezentei acțiuni, actualizate cu rata inflației, precum și pentru viitor;

3.Să fie obligată pârâta la plata de daune interese moratorii, calculate la diferențele salariale dintre salariul efectiv plătit și cel aflat la nivel maxim în plată în CC, începând cu data scadenței fiecărei obligații de plată și până la data plății efective, precum și pentru viitor, reprezentând echivalentul prejudiciului suferit prin neîndeplinirea obligației pârâtei.

Analizând actele și lucrările cauzei, instanța a reținut următoarele:

Din înscrisurile depuse la dosar, rezultă că reclamanta a fost:

-consilier IA, coeficient 1,89 –gradația 5 –salariul de bază/încadrare corespunzător postului fiind în cuantum de 1739 lei, începând cu data de 01.10.2018; (fl.13-16);

- consilier IA, coeficient 1,89 –gradația 4 – salariul de bază/încadrare corespunzător postului fiind în cuantum de 1739 lei, începând cu data de 01.01.2019; (fl.17-19);

-consilier I superior, coeficient 1,96 – salariul de bază/încadrare corespunzător postului fiind în cuantum de 1739 lei, începând cu data de 01.11.2019; (fl.21-23);

- consilier I, gradația 5, coeficient 1,96 – salariul de bază/încadrare corespunzător postului fiind în cuantum de 1920 lei, începând cu data de 01.01.2020; (fl.24-27).

Din Adresa pârâtului depusă la fila 76 a dosarului, rezultă că la nivelul BB, salariul reclamantei reprezintă nivelul maxim de salarizare prin raportare la condiții identice de încadrare, având ca elemente comparative funcția, gradul funcției, nivelul acesteia, vechimea în muncă, vechimea în specialitatea studiilor și vechimea în specialitate.

Potrivit aceleiași Adrese, în perioada:

-18.05.2018-31.12.2018, salariul de bază al reclamantei a fost de 3951 lei;

-01.01.2019-08.01.2019, salariul de bază al reclamantei a fost de 4508 lei;

-09.01.2019-30.09.2019, salariul de bază al reclamantei a fost de 4872 lei;

-01.10.2019-31.12.2019, salariul de bază al reclamantei a fost de 4990 lei;

-01.01.2020-30.10.2021, salariul de bază al reclamantei a fost de 5515 lei;

Prin Precizarea de acțiune înregistrată la data de 18.03.2022, reclamanta a menționat că solicită restrângerea unor drepturi, în sensul :

(1). Obligării pârâtului să emită un Ordin prin care să stabilească cuantumul salariului de bază al reclamantei la nivelul salariului de bază maxim existent la CC, pentru funcția de consilier clasa I, grad profesional superior (coeficient 1,96), începând cu data de 9 ianuarie 2019 și până în prezent, precum și pentru viitor – *în loc de 18.05.2018, cum fusese prevăzut inițial*;

(2). Obligării pârâtului să calculeze și să-i plătească reclamantei, **diferențele salariale** ce rezultă din drepturile salariale menționate începând cu data de 9 ianuarie 2019 și până în prezent, precum și pentru viitor, **actualizate cu rata inflației**.

(3). Obligării pârâtului să-i plătească reclamantei **daune interese moratorii calculate la diferențele salariale** dintre salariul efectiv plătit și cel aflat la nivel maxim în plată în CC, începând cu data scadenței fiecărei obligații de plată și până la data plății efective. **(fl.93)**

Potrivit Adresei nr. 15841/16.09.2022, în cadrul CC:

-nu există funcția consilier I A;

-pentru funcția consilier superior gradația 4, cuantumul total al salariului de bază brut este de 6406 lei, căruia i se adaugă un spor pentru condiții vătămătoare de 641 lei, rezultând un total al salariului brut de 7047 lei;

-pentru funcția consilier superior gradația 5, cuantumul total al salariului de bază brut este de 6566 lei, căruia i se adaugă un spor pentru condiții vătămătoare de 657 lei, rezultând un total al salariului brut de 7223 lei; (fl.123)

Potrivit aceleiași adrese, salariul este stabilit ca urmare a aplicării Sentinței Civile nr. 1098/2017 pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr. xxxx/109/2017, rămasă definitivă prin Decizia Civilă nr. 504/R/CONT/04.04.2019, a Curții de Apel Pitești.

Raportat la cele ce preced, instanța reține că de fapt, Precizarea de acțiune înregistrată la data de 18.03.2022, se coroborează cu aspectele relevate de antemenționatele Adrese: cea a pârâtului depusă la fila 76 a dosarului, respectiv cea a P - Județului Argeș, depusă la fila 123 a dosarului.

În concluzie, raportat la adresele mai sus amintite, instanța reține că în ceea ce o privește pe reclamantă cuantumul salariului de bază al acesteia începând cu data de 9 ianuarie 2019 este inferior nivelului salariului de bază maxim existent la CC, pentru aceeași funcție- de consilier clasa I, grad profesional superior (coeficient 1,96).

Așa fiind, instanța are în vedere faptul că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1²) din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

Prin decizia antemenționată, Curtea a constatat că „dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar

care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite (mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. De altfel, dispozițiile de lege criticate lipsesc de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum este precizate în Preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016. anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treapta, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Așadar, dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, generează inegalități în ceea ce privește calculul indemnizației/salariului de bază al magistraților, respectiv personalului asimilat, cu același grad, gradație, condiții de vechime și de studii, și, prin urmare, contravin art. 16 din Constituție.

... pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

...În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

...în vederea egalizării prevăzute de art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică”.

În concordanță cu cele statuate de Curtea Constituțională, prin decizia mai sus menționată, se reține că este întemeiată solicitarea reclamantei, de stabilire a cuantumului salariului cu luarea în considerare a nivelului maxim al salariului de bază, pentru funcția, gradul profesional, clasa, gradația corespunzătoare, stabilit prin raportare la hotărâri judecătorești definitive la nivelul CC.

Practic, raportat la cele ce preced, se reține că la nivel de principiu Curtea Constituțională a statuat că nivelul maxim al salariului de bază trebuie să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, prevăzute de Legea cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Decizia 36/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - completul pentru soluționarea unor dezlegări de drept stabilește că, *deși hotărârile judecătorești pronunțate*

pentru obținerea unor drepturi salariale au efecte doar între părțile ce au luat parte la judecată, totuși se observă că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală și, prin urmare, aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceasta fiind logica egalizării drepturilor salariale avute în vedere de legiuitor la edictarea textului legal(pct. 79-80)

În privința stabilirii cuantumului salariului maxim este relevantă Decizia ÎCCJ nr. 49/18.06.2018 - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în conformitate cu care:

„în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, informa modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceleiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.”

La 1 iulie 2017, a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Potrivit dispozițiilor acesteia (în vigoare la data formulării prezentei acțiuni), aplicarea tranzitorie a acestei legi se va face după cum urmează:

Art. 39: Aplicarea tranzitorie

„(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției /autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora. în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceleiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

Prin adoptarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice s-a urmărit înlăturarea discriminărilor create prin legislația anterioară, iar până la aplicarea integrală și unitară a anexelor legii începând cu anul 2023, în perioada aplicării etapizate conform art. 38 din lege, salarizarea reclamantilor-persoane fizice trebuie făcută la nivelul maxim aflat în plată din cadrul instituțiilor prefectului, art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 constituind temeiul legal pentru eliminarea inechităților.

Chestiunea litigioasă supusă analizei instanței o reprezintă salarizarea unitară a funcționarilor publici din cadrul întregii familii ocupaționale, în contextul în care drepturile salariale ale reclamantelor persoane fizice ar trebui să se raporteze - în aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016 și a Deciziei ÎCCJ nr. 49/2018 - la nivelul de salarizare cel mai mare aflat în plată pentru funcțiile similare din cadrul instituțiilor prefectului.

Într-o Decizie de speță, aplicabilă unor funcționari publici tot din cadrul BB - este vorba despre Decizia nr. 1033/07.12.2020, pronunțată de în dosar nr. xxxx/107/2020, Curtea de Apel Alba Iulia, a statuat că: *„într-adevăr, salarizarea reclamantelor trebuia să se facă la nivelul maxim de salarizare în plată pentru funcția similară în cadrul familiei ocupaționale, (chiar dacă temeiul legal este diferit pentru fiecare din ele), respectiv să fie identică cu a altei persoane care deținea o funcție similară în plată, respectiv îndeplinea aceleași criterii de vechime, studii și condiții de muncă.”*

Tot în considerentele aceleiași decizii –prin care s-a casat sentința pronunțată de prima

instanță în dosar nr. xxxx/107/2020 al Tribunalului Alba, *s-a mai reținut că, ,, prima instanță va avea în vedere Legea 153/2017, ..."*

Așadar, în scopul stabilirii nivelului maxim al salariului de bază aflat în plată, pentru funcțiile publice deținute de reclamată au fost efectuate Adresele menționate *supra*, către BB și către CC.

Prin Decizia nr.630/21.09.2022, pronunțată în rejudecare, în același dosar nr. xxxx/107/2020-versionat nr. xxxx/107/2020*, menținând soluția pronunțată de Tribunalul Alba, **Curtea de Apel Alba Iulia, a statuat următoarele:**

„... instanța de fond, în mod judicios, a reținut incidența prevederilor art. 3 indice 1 din OUG nr. 57/2015, cărora le-a dat o corectă interpretare. Mai exact, a reținut obligativitatea ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice, care are un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la nivelul maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție /grad/treaptă și gradație, dacă își desfășoară activitatea în aceleiași condiții. (...)

Instanța de recurs apreciază că în mod judicios a reținut instanța de fond aplicabilitatea Deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale în ceea ce privește interpretarea noțiunii de funcție similară.

Ca stare de fapt, instanța de fond a stabilit, pe baza probelor administrate, că nivelul salariilor reclamanților este diferit de cel al salariaților din cadrul Instituției Prefectului Județului Argeș, deși aceștia au funcții similare. Pe baza stării de fapt stabilite de instanța de fond, Curtea apreciază că sentința este legală, fiind rezultatul unei corecte interpretări și aplicări a dispozițiilor legale.”

Potrivit Deciziei nr.794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională dispozițiile art.3 ind.1 alin.1 ind.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, sunt neconstituționale. Prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale stipulau următoarele: „(1²) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.”

În concordanță cu cele statuate de Curtea Constituțională, prin decizia mai sus menționată, se reține că este întemeiată solicitarea reclamantei, de stabilire a cuantumului salariului cu luarea în considerare a nivelului maxim al salariului de bază, pentru funcția, gradul profesional, clasa, gradația corespunzătoare, stabilit prin raportare la hotărâri judecătorești definitive la nivelul CC.

În consecință, raportat la toate considerentele de fapt și de drept expuse,

Va admite acțiunea în contencios administrativ precizată, exercitată de reclamanta AA, în contradictoriu cu pârâțul BB și, în consecință:

(1) Va obliga pârâțul să emită un Ordin prin care să stabilească cuantumul salariului de bază al reclamantei la nivelul salariului de bază maxim existent la CC, pentru funcția de consilier clasa I, grad profesional superior (coeficient 1,96), începând cu data de 9 ianuarie 2019 și până în prezent, precum și pentru viitor.

Pe cale de consecință, raportat la pretențiile admise:

(2). Va obliga pârâțul să calculeze și să-i plătească reclamantei, diferențele salariale ce rezultă din drepturile salariale cuvenite acesteia, potrivit celor dispuse *supra pct.(1)* și salariul efectiv plătit, începând cu data de 9 ianuarie 2019 și până în prezent, **actualizate cu rata inflației, precum și pentru viitor.**

(3). Va obliga pârâtul să-i plătească reclamantei daune interese moratorii-sub forma dobânzii legale, calculată la diferențele salariale menționate *supra pct. (2)*, începând cu data scadenței fiecărei obligații de plată și până la data plății efective.

Referitor la actualizarea cu coeficientul de inflație/rata inflației a drepturilor bănești constând în diferențele neacordate menționate *supra - pct.2*, instanța a avut în vedere că potrivit art.166 alin.4 din Codul muncii, întârzierea la plată a salariului sau neplata acestuia, atrage obligația angajatorului la plata de daune interese.

Actualizarea cu rata inflației urmărește respectarea principiului acoperirii integrale a prejudiciului produs salariatului prin neplata drepturilor salariale restante, păstrarea valorii reale a obligațiilor bănești și acoperirea prejudiciului efectiv cauzat de fluctuațiile monetare în intervalul scurs de la data scadenței și cea a plății efective a sumei datorate.

În ceea ce privește achitarea daunelor interese moratorii-sub forma dobânzii legale, calculată la aceleași diferențele salariale menționate supra. 3, instanța a avut în vedere dispozițiile art.1 din OG nr.13/2011-privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, și principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat reclamantei prin privarea acesteia de diferențele menționate *supra – pct.2*.